

MFTTT SZERVEZETI HÍREI

Intéző Bizottság ülése

2008. február 28-án a FÖMI kistanácstermében tartott ülést az MFTTT Intéző Bizottsága.

Elsőként a Társaság 2008. évi költségvetési tervezetének tárgyalása, majd a Geodézia és Kartográfia szakfolyóirat átalakulásával kapcsolatos téma körül alakult ki parázs vita.

A költségvetéssel kapcsolatban úgy döntött az IB, hogy a tervezetre a tagok március 15-ig további javaslatokat tesznek, majd a következő ülésen azt újra tárgyalják.

A Geodézia és Kartográfia szaklap két tulajdonosának képviselői – *dr. Mihály Szabolcs*, az MFTTT elnöke és *Horváth Gábor*, az FVM Földügyi és Térinformatikai Főosztályának főosztályvezetője – bemutatják az új főszerkesztőt *dr. Riegler Péter* urat.

Ezt követően előterjesztették elképzelésüket a lap átalakulásával kapcsolatban: a régi tartalom megmaradása mellett a földügyi tartalom és vonal megerősítését és bevonását tervezik; a lap egy szűkebb szerkesztőséggel és egy szélesebb körű szerkesztőbizottsággal működne tovább. Az új tagok felkérését az IB *dr. Mihály Szabolcs* elnök úrra bízta és kérte, hogy a következő IB-n (együtt a másik lap tulajdonossal) számoljon be az eredményről.

Vélemények ütköztek a fentiekkel kapcsolatban, de abban mindenki egyetértett, hogy (különösen a költségvetés tükrében) újra kell gondolni a megjelenés gyakoriságát, a formátum esetleges változtatását, s hogy a tartalom tudatos kiszélesítése (pl. földügyi, térinformatika) feltétlen szükséges.

Ehhez egyértelmű támogatását fejezte ki *Horváth Gábor*, az FVM FTF főosztályvezetője, aki társtulajdonosi képviselőként is szorgalmazza a fölhivatalok széles körű bevonását a lap szerkesztésébe, terjesztésébe és olvasásába.

A társaság bevételi lehetőségei (előfizetések, pályázatok, támogatás) az utóbbi időben nagyon lecsökkentek. Ezért is legfontosabb feladat az előfizetők, és ehhez pedig az MFTTT taglétszámának a növelése.

A harmadik napirendi pontban az MFTTT 2008. évi tavaszi-nyári programjáról, valamint a területi csoportjainknál egy-egy naposra tervezett rendezvényekről, illetve az NKP eredményeit bemutató

kétnapos előadás-sorozatról *Uzsoki Zoltán* főtítkárszámolt be.

A negyedik téma a 2008. május 22–25-én, Székelyudvarhelyen megrendezésre kerülő, immáron IX. erdélyi földmérő találkozóról *dr. Mihály Szabolcs*, MFTTT elnöke tartott tájékoztatót, amely nagyon népszerű a magyarországi kollégák körében is.

Ezt követően *dr. Papp Iván* IB tag osztotta ki a főtítkár felkérése alapján készített anyagát az MFTTT alapszabály módosításának koncepciójáról. Egyhangú szavazás alapján a módosítási tervezet elkészítésére *Uzsoki Zoltán* főtítkár vezetésével *Bartos Ferenc*, *dr. Papp Iván* és *Winkler Péter* urakat kérte fel a bizottság.

Az egyebek napirendi pontban *Kenderes Dóra* tájékoztatta az IB-t, hogy a Nemzeti Kulturális Alap a Geodézia és Kartográfia szaklap kiadásaihoz kért pályázatot elutasította. *Winkler Péter* IB tag észrevételezte a tagságának megszüntetésének kérő *Vagács Géza* és a jogi tagságot kérő *GeoAdat Kft.* részére MFTTT vezetői válaszadás hiányát, valamint hangsúlyozta a rendezvények gördülékenyebb lebonyolításának szükségességét.



INNEN-ONNAN

2007. december 17-én az MFTTT Geodéziai Szakosztály *Szabolcs-Szatmár-Bereg* megye területi csoportja megtartotta első vezetőségválasztás utáni, egyben évzáró értekezletét a Nyíregyházi COLO-RADO étteremben. Az értekezlet és a meghívón feltüntetett programok iránt nagy volt az érdeklődés, amelyen 40 fő vett részt.

Szabó Ferenc köszöntése után, aki 30 évig volt a helyi testület elnöke, érdekes előadásokon vehettek részt az érdeklődők, végül *Budai Gábor*, a helyi Mérnöki Kamara Geodéziai Szakosztályának vezetője tájékoztatta a résztvevőket a 2008. január 1-jétől életbe lépő rendeletről, mely a tervezői jogosultságra vonatkozott (GD-T).

A kötetlen beszélgetésben személyre szólóan történt a tenni valók megbeszélése, és az új tagok felvételének intézése.

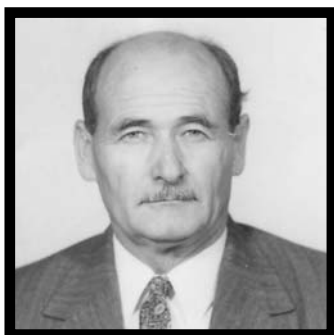


HALÁLOZÁSOK

Györke Dénes (1919–2007)

Egy felejthetetlen barátunk emlékére

Györke Dénes 1919. november 14-én született Erdélyben, Nagydemeteren. Úgy emlékszem, hogy a második világháború alatt vagy után jött át magyarhonba. Zalaegerszegen telepedett le és a földreformos munkák végzésébe kapcsolódott be. A Zalaegerszegi Földhivatal munkatársa lett, majd 1950 után átkerült az ottani Földmérési Irodához, melynek akkor *Boday Lajos* volt a vezetője. Kettőjük között már ekkor szoros szakmai, majd baráti együttműködés alakult ki, mely az idő múlásával csak erősödött. Amikor 1954 decemberében megalakultak a vállalatok, Dénes a Pécsi Geodéziai és Térképészeti Vállalat zalaegerszegi kirendeltségéhez kapott beosztást, melynek élete végéig tagja maradt.



A legelsőik között ismerkedett meg az 1:5000-es terepfelmérési munkákkal, melyet azután Zala megyében a gyakorlatban is végzett. Amikor 1957-ben *Boday Lajos* a súlyosan beteg *Poronyi Zoltán* igazgató székét vette át, Györke Dénes lett a Zalaegerszegi kirendeltség, majd 1960-tól az osztály vezetője. Hozzá tartozott a szombathelyi és a nagykanizsai kirendeltség is.

A vállalat működésének oszlopos tagja, motorja lett. Kiváló érzékkel látta meg a megoldandó kérdéseket, szakmai és emberi tanácsaival nagymértékben segítette elő a vállalat fejlődését. Felettesei, munkatársai, beosztottjai mindenkor becsülték nyílt, őszinte vélemény-nyilvánítását. Nagyon sokat tett azért, hogy a vállalat a középszerűségből a későbbi években a legkiválóbbak közé emelkedett. Munkáját sok ismerős övezte, a legelsőik között kapta meg a Térképészet Kiváló Dolgozója, a vállalati Kiváló Dolgozó, majd a Munka Ezüst Érdemrend kitüntetését. Szakmai tudását a Székesfehérvári Földmérési Főiskolán szerzett üzemmérnöki oklevéllel erősítette.

Amikor elérkezett volna a nyugdíjazása ideje, a vállalat vezetésének kérésére megmaradt osztályvezetői munkaviszonyában és néhány évet még dolgozott. Kinevelte utódait, sok későbbi vezető került ki keze alól. Amikor végül is megérdemelt pihenése ideje 1981. június 30-án elkövetkezett, akkor sem maradt tétlen. Ugyanis Zalaegerszegen, mint közismert közéleti embert, városi képviselőtestületi taggá választották és ezen a vonalon is eredményesen tevékenykedett.

Az elmúlt években visszavonult mind a szakmai, mind a közéleti tevékenységtől és békés, nyugalmas életet élt. 2007. december 11-én hunyt el. Sajtó kérésre szűk családi körben december 21-én temették el.

Most, amikor halálának híre eljutott hozzánk, megdöbbszünk. Ő, akinek élete a tevékenység, a munka, az örökös mozgás volt, nincs többé! Tudjuk, hogy mindannyiunknak ez lesz az osztályrésze, az Ő távozása mégis megdöbbszítő és fájdalmas, különösen régi kollégái és barátai számára.

Mit is mondhatunk? Erdélyi édesanyja is minden bizonnyal könnyű álmot ígér neki. Úgy legyen!

Szabó Sándor



Vissi Zoltán (1944–2008)

Vissi Zoltán 1944 június 17-én Kiskunfélegyházán született. 1962-ben szerzett technikus oklevelet a Kvassay Jenő Híd- és Vízműépítő Technikumban. Két évig technikusként a Fővárosi Csatornázási Műveknél dolgozott. 1964-ben beiratkozott a Budapesti Műszaki Egyetemre, ahol öt évvel később építőmérnöki oklevelet szerzett.



A 25 éves fiatal mérnök a Fővárosi Földhivatalnál, illetve a Fővárosi Kerületek Földhivatalánál kezdte szakmai pályáját: különböző beosztásokban tizenkét évet töltött itt előbb, mint műszaki ügyintéző, majd előadó, főelőadó, végül földmérési csoportvezető.

1981–92 között szaktudását, földhivatali tapasztalatait a Földmérési és Távérzékelési Intézet alkalmazásában kamatoztatta. Az ekkor már három fiúgyermeket számláló család adta nem kis feladatok ellátása és hivatali munkája mellett jutott ereje és ideje arra is, hogy 1985-ben geodéziai szakmérnöki oklevelet is szerezzon a Műegyetemen. Szakmai tudására, a gyakorlatban megszerzett földügyi, földmérési, informatikai ismereteire a Földművelésügyi Minisztériumban is felfigyeltek, és 1991-től kezdve előbb kirendeléssel, majd 1996-tól állományban a földügyi és térinformatikai szakterület országos irányítását ellátó minisztériumi főosztályra került. A földmérési, ingatlanrendezési és informatikai napi munkák mellett kiemelt feladatai között elsősorban a Fővárosi Földmérési Adatbázissal, illetve a TAMA elnevezésű birtokrendezési mintaprogrammal kapcsolatos teendőket kell megemlíteni. 1999 végén váratlan betegsége több hónapra betegállományba kényszerítette. Mások talán kevésbé súlyos kórral is végleg abbahagyták volna aktív munkájukat, Zoli azonban 2000 tavaszán visszatért a főosztályra. Bár láttuk, hogy ereje egyre fogy, még évekig ellátta feladatát, megosztva velünk értékes tapasztalatait. Végül 2004-ben korengedménnyel nyugállományba vonult. Telefonon egykori munkatársaival ezután is tartotta a kapcsolatot. Örömmel hallgattuk beszámolóját a számára oly kedves tanyai élet mindennapjairól, ő pedig kíváncsian várta a híreket főosztályunk, a földhivatalok és a FÖMI életéről.

2008. január 1-jén, ismert betegsége ellenére, hirtelen távozott közülünk. Emlékét megőrizzük.



Aninger László (1932–2007)

2007. november 28-án, alig két héttel hetvenötödik születésnapja előtt eltávozott közülünk kedves, volt kollégánk *Aninger László*, aki szorgalmasan következetes életutat bejárva lelkiismeretességével, gondos, precíz munkájával, sokoldalú nyelvismeretével, széleskörű általános műveltségével és szerénységével vívta ki munkatársai és a vele kapcsolatban állók elismerését.

Aninger László 1932. december 15-én született Budapesten. Elemi iskolai és gimnáziumi tanulmányait Budapesten, Balassagyarmaton, majd Cegléden végezte. Korán, 17 évesen dolgoznia kellett segéd munkásként az építőiparban, mivel szüleit 1951-ben. akkori szóhasználattal „kitelepitették” Pusztaföldvárra. 1951–53 közötti segéd munkáskorszakát két év katonaság követte (ahol az 1954-es

dunai árvízvédelmi munkákban való részvételéért Árvízvédelmi Emlékérmeket kapott), így csak 1955-ben érettségizhetett Cegléden a dolgozók gimnáziumában, kitűnő eredménnyel. 1955–57 között segéd munkás építőipari vállalatnál, majd geológus technikus feladatokat lát el a ceglédi és várpalotai mélyfúró vállalatnál. Ez után térképrajzoló az MTA földrajzi kutatócsoportjánál. 1958-ban helyezkedett el a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál, ahol 1973-ig dolgozott különböző beosztásokban. Munka mellett is folyamatosan képezte magát. 1958–59-ben elvégezte az ÁFTH technikusképző tanfolyamát, majd a BME mérnöki karán földmérő mérnöki oklevelet szerzett 1966-ban. A BGTV-nél a földmérő szakma számos területén tevékenykedett. Négy éven keresztül az országos felsőrendű szintezés helyszíni és irodai munkáiban vett részt. 1964-től 1973-ig az országos negyedrendű háromszögelési hálózat fejlesztésében munkálkodott, valamint ipartelep helyi szabatos háromszögelési hálózatok meghatározását végezte. 1969–1971 között két alkalommal, összesen két évig a Jemeni Arab Köztársaságban dolgozott a FAO által szervezett Wadi Zabid Projekt földmérési szakértőjeként.



Aninger László 1973. április 1-én a Földmérési Intézetnél helyezkedett el, ahol egészen nyugdíjazásáig dolgozott. Kezdetben a FÖMI Műszaki Fejlesztési és Dokumentációs Osztályán tudományos főmunkatársként, majd az osztály vezetőjeként igen jól kamatoztatta kiváló angol, német és francia nyelvtudását és segítette elő a hazai szakmai érdeklődők számára a külföldi szakirodalom megismertetését. 1977-ben a BME-n geodéziai automatizálási szakmérnöki képesítést szerzett. Jó szakmai felkészültségének és nyelvtudásának köszönhetően 1983–1986 között a magyar-algériai műszaki-tudományos együttműködés keretében földmérő szakértőként tevékenykedett Algériában a megyei építési és urbanisztikai igazgatóságon. Hazatérése után a FÖMI Távérzékelési Főosztályán a távérzékelési adatfeldolgozási és

archiválási osztály tudományos főmunkatársaként, majd főtanácsosaként segítette Intézetünk nemzetközi kapcsolatainak építését, az űrfelvételek beszerzését és hazai terjesztését. 1996. december 31-i nyugdíjazása után több éven keresztül kapcsolatban maradt Intézetünkkel, elsősorban a nemzetközi levelezések intézésével. Aktívan részt vett az MFTTT, a Magyar Asztronautikai Társaság és a Magyar Urbanisztikai Társaság munkájában. Szakmai tevékenységének elismerését jelentette az ÁFTH Elnöki dicséret, a Kiváló dolgozó és Kiváló munkáért miniszteri kitüntetés. Hiányozni fog higgadt szakmai tevékenysége, precíz ügyintézése és nagyfokú emberi segítőkészsége.

Winkler Péter



Tóth Kálmán (1931–2007)

2007. december 21-én, az Árpádházi Szent Margit Plébánia Altemplomában kísérték utolsó útjára családtagjai, barátai, volt kollégái *Tóth Kálmánt*, a Földmérési és Távérzékelési Intézet nyugalmazott munkatársát. *Tóth Kálmán* 1931. június 3-án született Debrecenben. Elemi iskolába Velencén járt, a gimnáziumot Rákospalotán kezdte és a háború miatti két éves megszakítást követően Székesfehérvárott a József Attila Gimnáziumban fejezte be 1951-ben. Érettségi után a Velencei Nádgazdasági Vállalatnál dolgozott, majd a Nádipari Trösztnél volt műszaki rajzoló. Ez után egy évig a Növényvédő állomáson adminisztrátori teendőket látott el.

1957-ben helyezkedett el a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál műszaki rajzolóként. Térképezési tanfolyamot végzett a Városmérési osztályon. Rövid ideig terepen is dolgozott, azonban testi adottságai (csípőficam) miatt ez a feladat fizikailag nagyon megterhelő volt számára. 1959-től a BGTV fotólaboratóriumában térkép kicsinyítési és más síkfotogrammetriai munkák végzésébe kapcsolódott be. A fotólaboratóriumi munkák további szakmai életpályáját meghatározóan elnyerték tettségét. Nagy ambícióval és lelkiismeretességgel, önképzéssel elérte, hogy több éven keresztül vezette a Vállalat fotólaboratóriumát. 1964–1967 között levelező tagozaton elvégezte a székesfehérvári Felsőfokú Földmérő Technikumot. 1969-től 1971-ig a BGTV síkfotogrammetriai osztályán tevékenykedett.

1971. február 15-én tudományos ügyintézőként került a FÖMI állományába. Nagy lendülettel ve-

tette bele magát az itt folyó kísérleti feladatokba (tahitótfalui légifényképezési tesztemző kiépítése, felvételek kiértékelése, légifényképek minőségének javítása stb.). Tevékenységének idejére esik a FÖMI máig működő fotólaboratóriumának kialakítása, beüzemelése. 1974-ben – munka mellett – megszerezte az EFE Földmérői és Földrendezői Főiskolai Karán az üzemmérnöki képesítést. Intézetünknel jelentős mértékű síkfotogrammetriai munkákat végzett a földhivatalok számára a 70-es évek második felében a nagy volumenű EOTR feladatok megoldásában. Nevéhez fűződik az akkor korszerű mikrofilmzési eljárás országos mértékű meghonosítása, a mikrofilmzési szabályzat és útmutató elkészítése és a földhivatali mikrofilm laboratóriumok felállítása. Ehhez számtalan tanfolyamon tartott előadást tudása átadására. 1980 decemberében áthelyezéssel került az Intézetben belül akkor megalapított Távérzékelési Főosztály Analóg feldolgozási osztályára, tudományos munkatársként. 1981 januárjában kiváló eredménnyel végezte el az EFE FFFK üzemmérnök szakosító továbbképzése keretében a „fotogrammetria” szakot. Az Analóg feldolgozási osztályon elsősorban a szovjet analóg űrfelvételek minőségi átvétele, a légifelvételek minőségi ellenőrzése, majd a színes fotólaboratórium kiépítése, beüzemelése volt a feladata. Lelkiismeretes szakmai tevékenységének elismerését jelentette, hogy 1984-től csoportvezetőként irányította az analóg fotólaboratórium munkáját. Számos nemzetközi expedíció, tudományos konferencia szervezésében vett aktívan részt, ahol jól hasznosította német nyelvtudását, kapcsolat-teremtő képességét. Igényes, részmegoldást nem elfogadó munkáját „Kiváló Dolgozó” és „Igazgatói Dicséret” kitüntetésekkel ismerte el az Intézet vezetése. *Tóth Kálmán*

1988 decemberében – egészségi állapotára tekintettel, saját kérésére – nyugdíjba vonult. Nyugdíjas éveiben is folyamatosan tartotta a kapcsolatot volt munkatársaival, büszkén emlegetve unokáit, akik megérdemelt pihenő éveit örömteljesé tették.

Winkler Péter



Dr. Gebry János (1928–2007)

2007. október 27-én elhunyt *Gebry János*, a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat (BGTV, ma Geodézia Rt.) egykori igazgatója.

Szabolcsveresmart községben 1928-ban született, mérnöki oklevelét a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem általános mérnöki karán (a mai Budapesti Műszaki Egyetem jogelődje) 1950-ben szerezte. 1950-től 1957-ig a Honvéd Térképészeti Intézet állományába teljesített térképész tiszti szolgálatot.

Polgári mérnöki munkáját a Kőolajipari Tröszt Szeizmikus Kutatási Üzeménél kezdte. Ebben a munkakörben mérnök geodéziai tervezés és kitűzési feladatokat látott el.

1961-ben került a Kartográfiai Vállalathoz és igazgatónként történt kinevezéséig testvérvállaltunk alkalmazásában állt. Előbb a fotogrammetriai osztályt, majd a tudományos kutató osztályt vezette.

1966–68-ban az Építőipari és Közlekedési Műszaki Egyetem szakmérnöki tagozatán geodéziai automatizálási szakmérnöki oklevelet szerzett. Tudományos aktivitását mind a hazai, mind a nemzetközi fórumokon hasznosította. A Geodéziai és Kartográfiai Egyesület fotogrammetriai szakosztályának 1963–1976 időszakában titkára volt. Eredményesen működött közre, mint szakoktató a hazai középfokú és felsőfokú szakképzésben.

Dr. Gebry János sokrétű műszaki és tudományos munkássága mellett eredményesen művelte a geodéziai és fotogrammetriai műszerfejlesztés területét

és öt találmányát szabadalmazta a Kartográfia Vállalat és a Földmérési Intézet. Jelentős szerepet vállalt fotogrammetriai pontsűrítés – légiháromszögelés – kiegyenlítésének fejlesztésében is.

Dr. Gebry Jánost 1977. január 25-től nevezték ki a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat igazgatójává. Ezt a feladatot több mint tíz évig, 1988. november 30-ig látta el; ebben az időszakban a BGTV kétszer is elnyerte a „Kiváló Vállalat” címet (1982, 1983.). Igazgatósága alatt a vállalat országos irodahálózata és szakmailag képzett alkalmazotti állománya tovább nőtt, tevékenysége nagyban hozzájárult a cég fejlődéséhez.

Komoly szakmai együttműködést hozott létre a zsolnai és krakkói testvér vállalatokkal. Tevékenysége alatt a vállalat egy sor jelentős export munkát végzett, így pl. Vietnamban, Algériában, Jemenben, Irakban, valamint tovább működtette a nigériai vegyes vállalatot. Igazgatósága alatt a vállalat intenzív fotogrammetriai és tudományos műszaki fejlesztő munkákat végzett. Ezen időszak alatt kapcsolódott be a vállalat a nagy fővárosi lakótelepek létesítésével kapcsolatos birtokjogi és genplan munkák végzésébe. A 80-as években támogatta a vállalati gazdasági munkaközösségek működését.

Tevékenységét 1985-ben a „Fasching Antal” kitüntetéssel és 1988-ban a „Munkaérdemrend” arany fokozatával ismerték el.

RENDELKEZŐ NYILATKOZAT A BEFIZETETT ADÓ EGY SZÁZALÉKÁRÓL

A kedvezményezett adószáma

1 9 8 1 5 6 7 5 – 2 – 4 1

A kedvezményezett neve: Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaság
Ennek kitöltése nem kötelező

TUDNIVALÓK:

Ezt a nyilatkozatot csak akkor töltsé ki, ha valamely társadalmi szervezet, alapítvány vagy külön nevesített intézmény, elkülönített alap javára kíván rendelkezni.

A nyilatkozatot tegye egy olyan postai szabvány méretű borítékba, amely e lap méretét csak annyiban haladja meg, hogy abba a nyilatkozat elhelyezhető legyen.

FONTOS!

A rendelkezése csak akkor érvényes és teljesíthető, ha a nyilatkozaton a kedvezményezett adószámát, a borítékon pedig az ÖN NEVÉT, LAKCÍMÉT, ÉS AZ ADÓAZONOSÍTÓ JELÉT pontosan tünteti fel.